

Huojui tuulessa tutisten
suuri kuusi kukkalatva
kauan aikojen alusta
nähnyt kaiken katsottavan
nyt jo juuretkin väsyvät
varsi pahkoille kohonnut
oksat naavan peittämiä
osa kuivunut keloksi.

-

Vuotaa pihka vuolahana
sydän mustaksi hajonnut
paha tauti taltuttanut
nyt on voimat jo vähissä
energia kaikki loppui
onko hetki nyt käsillä
onko hetkin luopumisen
aika paikalta kadota
antaa tietä nuoremmille
jotka varjossa kituen
alistuneet vallan alle.

-

Korpi kolkkona humisten
odottavi täyttymystä
jätti huojahtaa enemmän
latva heiluu herkemmästi
kunnes sortuvi sekahan
sammalien rihmastoihin
jotka hoitavat lopuksi
jättiläisen jäämistötkin.

22.5.2013